

Hôm qua, trong một khu phố đông người, lúc tôi parking lái xe lùi lại, tôi nghe chiếc xe trước mình đang bóp còi và người lái xe hình như đang nhòm vào tôi. Theo phản xạ tôi đạp thắng, và bất chợt mình đưa hai cánh tay lên phác một chút khó chịu, có ý muốn bảo mình đã làm gì trái khiến cho tên kia phải nhìn còi. Nhưng chưa mấy giây sau, tôi nhìn ra phía bên kia một chiếc xe cũng đang lùi ra chút nữa, và nếu tôi không đạp thắng theo phản xạ vì tiếng còi kia thì hai xe đã đâm nhau từ phía sau. Người lái xe kia thấy sự việc và đã nhìn còi để giúp tôi, trong lúc tôi lại nghĩ xấu về họ. Khi tôi biết họ thật sự muốn làm một chút cảm ơn thì người kia đã lái xe đi một cách.

Cũng như cách đây khá lâu, một hôm tôi đã lái, tôi đang hỏi họ lái xe về nhà, thì bên trái tôi, một chiếc xe do một người lái, chạy theo bên cạnh, bóp còi như muốn nói. Tôi có ngay ý nghĩ là cô ta muốn qua một mình hay bắt bình vì tôi chạy chậm, miệng để như muốn ra một tiếng cầu vồng. Nhưng không, khi hai xe đi song song với nhau, nhìn sang, tôi thấy người đàn bà đang cười ra nước mắt cho biết là tôi quên bắt đèn xe.

Trong khu chung cư này, một đêm tôi có việc phải về khuya, khi chuẩn bị tắt đèn lên giường thì có tiếng gõ cửa. Nhìn qua "lỗ nhìn" trên cửa, tôi bất chợt thấy ông hàng xóm đang đứng "chờn vờn" trước cửa nhà, nghĩ bụng chắc là than phiền điếu gì đây. Nhưng không, khi mở cửa ra, ông hàng xóm như báo cho tôi biết tôi đã quên tắt đèn cái xe của tôi. Thì ra ông cũng mới đi đâu về, đưa xe của mình vào trong "car port", có nhớ ý muốn nhắc tôi kéo ngày mai lại đi kiểm tra người câu giờ bình thường mà tôi quên. Đúng là đáng giận khi "tôi lại quên tắt đèn có nhau", vậy mà tôi cứ nghĩ xấu cho ông. Cũng có những lúc tôi quên đóng nắp bình xăng, quên tắt đèn sau khi đã vào parking hay đưa cửa thùng xe mở trong khi đang lái xe, trong tình huống đó đâu có người tốt bắt bình nhắc nhở cho tôi. Đó là những người qua đường không quên biết gì về tôi, có khi cũng chỉ nói một câu là đừng bào chữa tôi.

Tôi biết, ở nhiều khu nhà sang trọng khác, có những người thì cạnh tranh cho nhau những lúc chờ không có nhà, chào hỏi nhau mỗi lúc gặp gỡ, nhưng đã không quên những lúc đi ra ngoài thì gõ cửa nhà sát mình khi có điếu bất ngờ ý như một buổi họp mặt bên bờ trong đêm gây ồn ào hay là tiếng con chó sủa. Với bản tính "tốt bụng", nhiều người như một con nhím, luôn luôn xù lông và bắn ra những mũi tên mỗi khi có sự bất đồng, những người thì con người luôn luôn để phòng những kẻ xấu quanh mình, nhưng thật ra, mỗi người ai cũng có lòng tốt, muốn giúp người khác hơn là những gì mình đã nghĩ về họ.

Đã xảy ra nhiều trường hợp gia đình được thân nhân bảo lãnh qua đây, những người phòng cho, được lo chuyển giao và đưa đón, làm thủ tục xin sang sinh sống, thì bắt lái xe, đưa ra

Vấn còn có những người tử tế

Tác Giả: Huy Pháng

Thứ Bảy, 14 Tháng 3 Năm 2009 22:31

thuê nhà, chuyên chở đồ đạc giúp, những người cần, một hôm nào đó, chỉ vì một lời nói, một câu chuyện suốt làm cho họ phớt lờ, thì bao nhiêu đời giúp đỡ trong phút chốc tiêu tan, nên nghĩa trở thành oán thù, có khi hai gia đình, vốn là anh em ruột thịt, không còn nhìn mặt nhau nữa. Có những người bạn thân thiết, chia sẻ thân ái nhau từng thuở trước, những người trong một khoảnh khắc, họ trở thành những người xa lạ với nhau, thậm chí coi nhau như kẻ thù, vì một hai đời bạn bè như ý và cả chuyện hay lời nói dường như đem đến quyên nỡ hay trái ngược nhau. Họ mau quên những người tốt cả bạn bè, thân bằng quyến thuộc, mà chỉ tranh giành bên lòng những người bạn ý.

Cũng như đã có bao nhiêu lời oán trách, khinh bỉ khi chúng ta nói đến những người như tể tướng miến Nam Việt Nam là người của M. “Người của M đã tháo chạy”, “người của M đã phản bội”, “dường như những người đó thì đâu cần đến kẻ thù”, những người chia sẻ M hăng hái nhất chính là những người đã chia sẻ người của M, không khác gì những người lãnh đạo giới trẻ trong những năm đã chia sẻ người của ba mươi năm trước. Trong một chuyến đi nào đó của những người lãnh đạo người của M và cả những người của họ, miến Nam phải đi vào tay Cộng Sản, thì lúc này chúng ta thấy những oán hận và đổ lên đầu người của M, mà quên nghĩ đến người của mình: “Tôi làm tôi một người”*. Những người chúng ta làm sao khi người người khi nghĩ đến 58,929 binh sĩ M đã bỏ mình (gồm có 11,465 thiếu niên M đến tuổi thành niên) và hơn 300,000 người đã bỏ thân trong cuộc chiến này và hiện nay nhiều người còn mang những vết thương và những tổn thương tâm lý. Hơn 1 triệu người Việt đã đến M bằng những con đường khác nhau và đến nhân dân M dang tay và mở lòng đón nhận trong những ngày đầu chân đất chân ráo đến đây, trong đó có hơn 300,000 cựu tù nhân đã bỏ giam cầm trong các trại “chị tử” cùng với gia đình đã đến để chờ đợi người của M. Cộng đồng những người Việt trên M chia sẻ bao giờ có ý định người người với nhau để có một ngày tri ân người của M và những người dùng chính để người đóng thuế của dân M để “tiếp máu” cho một đất nước mà họ đó mình không sống nên phải bỏ ra đi. Nếu còn chia sẻ M thì bạn tôi luôn luôn đi hàng đầu. Đó là lý do thích cho sự hiện diện của mình thì đất nước này, người người này nói: “Người của M có trách nhiệm phải mang tôi đến đây!”

Trong cuộc sống có khi chúng ta người người trách móc họ người người này đến người người, bạn bè không như cũ nữa, thân bằng quyến thuộc vô tâm, vốn con không hiểu lòng, rút cuộc thu rút lời trong vỏ kén, vỏ vỏ sống một mình. Khi đã như vậy, thì mình cũng đừng nói gì ai, nói gì chuyện giúp đỡ hay cảm thông với người khác. Khi một người đã nghĩ ai cũng đi xa không tốt với mình thì làm sao mình tốt với người khác được. Tôi biết nhiều người sống như vậy rồi nhiều người những người luôn luôn than trách không ai giúp đỡ mình, cuối cùng đã đi ra cái bạn chết của người vô tình.

Chúng ta còn nhớ chuyện cách đây một vài năm một người đàn ông bị lên cơn đau tim đột ngột, không kịp soát chiếc xe đang lái trên một đoạn đường xa lộ đông xe rất nguy hiểm, một người bạn đang lái xe gần đó đã bỏ xe mình, tìm cách chạy theo chiếc xe kia để giúp cho người lái xe đang lâm nguy đừng xe lộ an toàn. Bạn của tôi đi, sáng nay bạn lái xe ra đường, nếu có chuyện gì xảy ra, sẽ có rất nhiều người giúp bạn mà không hề có sự đền ơn, suy nghĩ, kể cả chuyện họ có thể hy sinh mạng sống. Đó có thể là một người da đen, một “thợ người” M -

Vấn còn có những người tốt

Tác Giả: Huy Pháng

Thứ Bảy, 14 Tháng 3 Năm 2009 22:31

nhßng nói khinh mißt cßa bßn, mßt ngßi da trßng qua đßng hay mßt ngßi cßnh sßt. Chung quanh bßn là nhßng ngßi tßt bßng, hß vui lòng giúp bßn nßu cßn, nhßt là trong lúc gßp nguy hißm. Bßn không bao giß cô đßn đâu, và tôi nghĩ cußc đßi này cũng đßp đß, đáng sßng lßm chß?

(*Chß cßa nhà văn Lê Văn Phúc)